

Легіонельоз – хвороба розвинутих країн!

Особливе значення останніми роками надається проблемі **легіонельозу**. Захворювання виникає під час туристичних і ділових поїздок і його діагностують після повернення з них. Реєструється у всіх країнах світу. За даними ВООЗ понад 25 % випадків легіонельозу пов'язані з перебуванням у готелях та транспорті під час міжнародних туристичних подорожей, тому виявлення джерела інфікування у кожному з випадків є проблематичним.

Легіонельоз хоча й спостерігають повсюдно, але його вважають хворобою розвинутих країн, де існують широкі можливості реалізації аерогенного зараження (кондиціонери, вентиляційні системи, сучасне душове обладнання, спреєві зволожувачі, очищувачі повітря, водофікарні, джакузі та ін).

Відповідно до інформації Американської адміністрації професійної безпеки і здоров'я щороку близько 100 тис. випадків респіраторних захворювань, що реєструються у країні, викликані легіонелами.

Легіонельоз - гостре інфекційне захворювання, яке характеризується високим показником летальності - до 40 %. Назва хвороби походить від спалаху невідомого гострого респіраторного захворювання, що виник у 1976 році серед учасників конгресу організації Американський легіон (штат Філадельфія). Захворіло 221 (5 %) з 4500 присутніх, померло 34 особи (15,2 %).

Інкубаційний період легіонельозу становить від 2 до 10 діб. Зараження людини відбувається при вдиханні контамінованого легіонелами дрібнодисперсного водного аерозолі, що утворюється в процесі роботи різноманітних технічних систем, куди легіонели потрапляють із природних екосистем. Шляхи передачі легіонел - повітряно-пилковий та повітряно-краплинний. Факторами передачі легіонел може бути повітря, пил, дрібнодисперсний мікробний аерозоль, що утворюється при експлуатації водяних систем. Фактів передачі збудника від людини до людини не доведено.

Легіонели, при попаданні в організм людини аспіраційним шляхом, пошкоджують різні відділи респіраторного тракту, частіше нижні бронхіоли і альвеоли. Легкі форми перебігу схожі на респіраторну вірусну інфекцію з короткочасною гарячкою до 2-5 діб, кашлем, сухістю та болем у горлі. Легіонельозна пневмонія, як правило, починається гостро з швидкого підвищення температури тіла до 39 - 40° С, з'являється біль у грудній клітці, кашель (спочатку сухий, потім зі слизисто-кров'яним мокротинням). Швидко наростає задишка. Розвивається пневмонія і інфекційно-токсичний шок з прогресуючою серцево-судинною і легеневою недостатністю. Діагноз легіонельозу встановлюється на підставі клінічних ознак, даних епідеміологічного анамнезу та підтверджується результатами лабораторного дослідження. Враховують факти перебування хворого за 2 тижні до початку захворювання в умовах можливого інфікування (готелі, транспорті, стаціонарі) та професійну діяльність.

Профілактичні заходи спрямовані на зниження рівня контамінації легіонелами водяних штучних екосистем (закритих систем кондиціонування та охолодження),

попередження розмноження легіонел у водяних штучних екосистемах, попередження розбризкуванню води і утворення аерозолів із води закритих водяних систем. Зниження рівня контамінації штучних екосистем проводиться шляхом дезінфекції водних резервуарів та інших ємкостей води, що входять до цих систем. Попередження розмноження легіонел у штучних екосистемах може бути досягнуте шляхом належного технічного обслуговування систем кондиціонування.

Зав.відділом епіднагляду та моніторингу
особливо небезпечних захворювань

І.Куліш